

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Lenky Matyášové, Ph.D. a JUDr. Jakuba Camrdu, Ph.D. v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalovanému: **Okresní soud v Českých Budějovicích**, se sídlem Lidická 20, České Budějovice, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 7. 3. 2011, č. j. 10 Na 955/2011 - 8,

t a k t o :

- I. Řízení **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“) obdržel dne 9. 2. 2011 podání žalobce ze dne 31. 1. 2011 ve věci poskytování informací Okresním soudem v Českých Budějovicích. Podání nebylo možné vyhodnotit jako dostatečně určité a srozumitelné, a to po obsahové i věcné stránce tak, aby bylo zřejmé, čeho se žalobce domáhá. Z důvodu, že nebyly ze strany žalobce odstraněny vady tohoto podání, krajský soud je ve smyslu ustanovení § 37 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) usnesením ze dne 7. 3. 2011, č. j. 10 Na 955/2011 - 8, odmítl. Usnesení o odmítnutí podání napadl žalobce (dále též „stěžovatel“) kasační stížností ze dne 22. 3. 2011.

Nejvyšší správní soud následně stěžovatele usnesením ze dne 9. 4. 2013, č. j. 5 As 15/2013 - 6, vyzval k zaplacení soudního poplatku za podanou kasační stížnost ve výši 5000 Kč. Na výzvu soudu stěžovatel reagoval žádostí o osvobození od soudního poplatku a o ustanovení zástupce. Obě žádosti stěžovatele však zdejší soud usnesením ze dne 3. 6. 2013, č. j. 5 As 15/2013 – 13, zamítl. Současně byl stěžovatel tímto usnesením opětovně vyzván k zaplacení soudního poplatku za podanou kasační stížnost, a to ve lhůtě 2 týdnů od doručení usnesení. Stěžovatel byl taktéž poučen o následcích spojených s nevyhověním této výzvě.

Na výše uvedené usnesení stěžovatel reagoval podáním ze dne 25. 6. 2013, kterým požádal o prodloužení lhůty k zaplacení soudního poplatku nejméně o 3 měsíce. Svou žádost odůvodnil hrozbou zastavení přezkumu pro nezaplacení soudního poplatku a tvrzením,

že sociální poměry stěžovateli neumožňují úhradu soudního poplatku najednou a během tak krátké doby.

Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti; dle § 7 odst. 1 citovaného zákona se stal soudní poplatek za podání kasační stížnosti splatným okamžikem jejího podání.

Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích platí, že nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.

Povinnost zaplatit soudní poplatek vznikla stěžovateli společně s podáním návrhu, tj. dne 29. 3. 2011. Jak již bylo výše uvedeno, Nejvyšší správní soud stěžovatele vyzval k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost ve výši 5000 Kč v dodatečně stanovené lhůtě 2 týdnů a poučil jej též o následcích neuposlechnutí této výzvy. Stěžovatel usnesení převzal dne 21. 6. 2013, avšak ve stanovené lhůtě, která uběhla v pondělí dne 8. 7. 2013, ani později, soudní poplatek nezaplatil. Je tedy evidentní, že soudní poplatek nebyl ke dni vydání tohoto usnesení zaplacen a není tak splněna esenciální podmínka, za níž může řízení o kasační stížnosti proběhnout.

Podle § 47 písm. c) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. S ohledem na uvedené skutečnosti zdejšímu soudu nezbylo, než řízení o kasační stížnosti zastavit.

K žádosti stěžovatele ze dne 25. 6. 2013 o prodloužení lhůty k zaplacení soudního poplatku nejméně o tři měsíce Nejvyšší správní soud dodává, že podle obsahu je třeba tuto žádost vyhodnotit jako žádost podle § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích. Podle citovaného ustanovení platí, že pro nezaplacení poplatku soud řízení nezastaví, je-li nebezpečí z prodlení, v jehož důsledku by poplatník mohla vzniknout újma, a poplatník ve lhůtě určené soudem ve výzvě sdělí soudu okolnosti, které toto nebezpečí osvědčují, a doloží, že bez své viny nemohl poplatek dosud zaplatit. Nejvyšší správní soud však, na základě podání stěžovatele a argumentů v něm uvedených, neshledal žádné důvody uvedené v § 9 odst. 4 zákona o soudních poplatcích, které by zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku vylučovaly. Obecný a neodůvodněný odkaz na sociální poměry stěžovatele nelze považovat za okolnosti uvedené v § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích.

Závěrem Nejvyšší správní soud konstatuje, že nemůže souhlasit s tvrzením stěžovatele, že stanovená lhůta k zaplacení soudního poplatku byla v jeho případě zjevně krátká a nesplnitelná. Předně je třeba zdůraznit, že v případě lhůty stanovené soudem se jedná o lhůtu dodatečnou – náhradní, neboť poplatek za kasační stížnosti byl v tomto případě splatný okamžikem jejího podání. Současná právní úprava nadto umožňuje uhradit soudní poplatek i po lhůtě stanovené soudem ve výzvě, a to až do právní moci usnesení o zastavení řízení. Znamená to, že se lhůta stanovená ve výzvě soudu fakticky prodlužuje ještě o dobu, ve které správní soud vydá, respektive doručuje, stěžovateli toto usnesení. Poplatková povinnost stěžovateli vznikla dne 29. 3. 2011 a dodatečně stanovená lhůta uplynula dne 8. 7. 2013, nadto je třeba uvažovat s dobou, než Nejvyšší správní soud vydá, resp. doručí usnesení o zastavení řízení. To je podle zdejšího soudu doba více než dostatečná pro splnění poplatkové povinnosti.

pokračování

O náhradě nákladů tohoto řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení bylo zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. července 2013

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu